

פסחים צג

ר"ב ששת	ר"ב נחמן	
לא הורצה	הורצה	היה בדרך רחוקה, ושחטו וזרקו עליו הטעם
לא הורצה, מידחא דחייה רחמנא כטמא	מיחס הוא דחס רחמנא עליו, ואי עבד - תבא עליו ברכה	
דתניא: רבי עקיבא אומר: נאמר אנכי ונאמר בדרך רחוקה מה טמא שספק בידו לעשות ואינו עושה - אף דרך רחוקה נמי שספק בידו לעשות ואינו עושה	דתנן: מי שהיה טמא או בדרך רחוקה ולא עשה את הראשון - יעשה את השני. מכלל דאי בעי - עבד.	מקור לשיטותיהם
רבי עקיבא לטעמיה, דקסבר: אין שוחטין וזורקין על טמא שרץ. ואנא סבירא ליה כמאן דאמר שוחטין וזורקין על טמא שרץ.		תגובת ר"ב נחמן לדברי ר"ב ששת

הבאת ברייתא לחזק דברי ר"ב נחמן: תנו רבנן: **אלו שעושים את השני: הזבין והזבות, המצורעין והמצורעות [ונדות] ובעלי נדות, והיולדות, השוגגין והאנוסין והמזידין, וטמא, ושהיה בדרך רחוקה, אם כן למה נאמר **אנכי**.**

קושי על הברייתא: למה נאמר? דאי בעי למיעבד בראשון לא שבקינן ליה!

תירוץ – תיקון הברייתא: אלא: אם כן, למה נאמר **בדרך רחוקה**

המשך הברייתא: לפוטרו מן הכרת.

תיאום הברייתא לשיטת ר"ב נחמן: וכמאן דאמר הורצה.

שאלה על הברייתא: אשה בשני מי מחייבא? והא תניא: יכול לא יהו עושים את השני אלא טמא

נפש ושהיה בדרך רחוקה, זבין ומצורעין ובעלי נדות מנין - תלמוד לומר - **אנכי**!

תירוץ: לא קשיא, הא - רבי יוסי, הא - רבי יהודה ורבי שמעון.

הבאת ברייתא: תנו רבנן:

	פסח ראשון	פסח שני	גר שנתגייר בין שני פסחים, וכן קטן שהגדיל בין שני פסחים	במאי קמיפלגי?
רבי	חייב כרת	חייב כרת	חייב לעשות פסח שני	שני רגל בפני עצמו הוא
רבי נתן	חייב כרת	פטור	כל שזקוק לראשון - זקוק לשני, כל שאין זקוק לראשון - אין זקוק לשני.	שני תשלומין דראשון הוא (אם שגג), תקוני לראשון לא מתקין ליה (אם הזיד)
רבי חנניא בן עקיבא	אינו חייב כרת אלא אם כן לא עשה את השני			שני תקנתא דראשון הוא

במדבר פרק ט פסוק יג

והאיש אשר הוא טהור ובגדו לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמקה כי קרבו ה' לא הקריב במעדו חטאו ונשא האיש ההוא

ויקרא פרק כד פסוק טו

ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו

במדבר פרק טו פסוק ל

והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה:

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

המקור לדבריהם בפסוקים: ושלשתן מקרא אחד דרשו:

רבי	רבי נתן	רבי חנניא בן עקביא
וחדף לאצות הפסח ונכרתה	שלא עשה בראשון	מקבל כרת אי קרבן ה' לא הקריב במאצדו בשני
כי קרבן ה' לא הקריב במאצדו	דהא קרבן ה' לא הקריב במאצדו בראשון.	אי נמי - בשני
פירוש המילה "כיו"	אם – מקרה חדש	דהא - מפני
ה' לא קרבן	וממאי דהאי כרת הוא? קסבר, מגדף היינו מברך השם, וכתוב במברך את השם <i>laon keji</i> , וגמר האי <i>laon</i> דהכא מ <i>laon</i> דהתם, מה להלן כרת - אף כאן נמי כרת. לומדים ממגדף לפסח שני	קסבר: מגדף לאו היינו מברך את השם (אלא עובד עבודה זרה בפיו), וגמר האי <i>laon</i> דהתם מהאי <i>laon</i> דהכא, מה הכא כרת - אף התם כרת לומדים מפסח ראשון למקלל את ה'
הזיד בזה ובזה	דברי הכל חייב	
שגג בזה ובזה	דברי הכל פטור	
הזיד בראשון ושגג בשני	מחייבי	
שגג בראשון והזיד בשני	חייב	פטור

